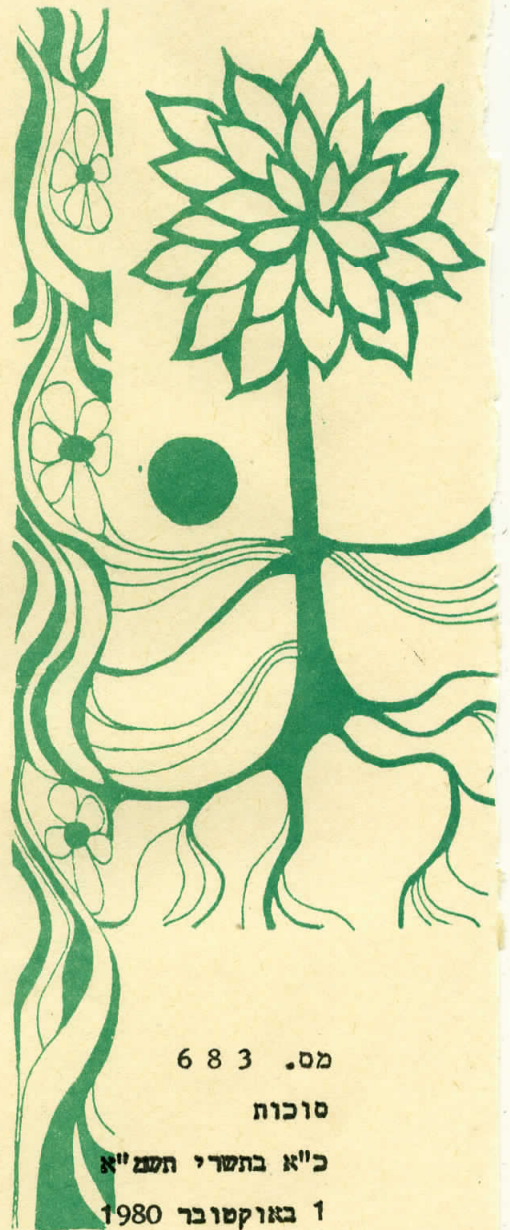

דברי הכפר

ויחבו את שמונת הימים בשמחה
 בחג הסוכות, בזכרם את יעונם
 לפני זמן - מה בחג הסוכות בהרים
 ובמערות כאילות השדה. ועל - כן
 בענפי עץ עבות ובענפי הדר
 ומכפות המרים בידיהם הודו
 לאשר הצליח בימים לטהר את מכונו.

(ספר החינוך, ב, י)

מס. 683

סוכות

כ"א בתשרי תשמ"א

1 באוקטובר 1980

כפר הנשיא

מה נשמע?

הידעתם שבשקט וללא תרועות נהרסת ההסטוריה מתחת לאפייכם? הצריף מול הבית של ברוס (צריף ד' כנראה) נמחק מעל פני הקרקע והוא הראשון בחור שיפנה מקומו לבניית הפרויקט החדש של 12 יחידות שכונ.

ותיקים, גרעין ה', חיילים לשעבר ובני משק רבים גנזו בזאת מתחת להריסות הרבה זכרונות והמון הווי מיוחד שהיה קיים אז בימים שהיינו צעירים ויפים, בזמן שהצריף איפשר לנו לשמוע אחד את השני דרך קירות דקים ולחלות חמונות בנעיצת נעץ קטן בלבד ולצייר חמונות במשיכת מכחול בודד על קרשים רעועים.

שעור ראשון למדריכי טניס נערך ביום א' בין 3.00 ל-5.00, מתחת לחלונו של פול א. הוא טען שעקב ריבוי המשתתפים ורעש קולות הפונג - פונג - פונג לא יכל היה לישון והיה חיב לשים תקליט רועש לקונטרה. אנו מקווים שזה פתח לשעורים רבים לחברים שלא כל כך מתמצאים בספורט זה (אך אולי בשעות סבירות יותר).

כמו כן נערך טורניר התישבות העובדת של הגליל במרכז הטניס בק"ש. רכשנו נסיון רב אך יש עוד לעשות אמונים רבים.

חג אסיף, חג אסיף. ואנו פה אוספים, גומרים לאסוף ומתחילים לאסוף. נכון, גמרנו לאסוף את כל התפוחים במטע, והתחלנו לאסוף ביום שבת בדרוז את קטיף המוקדמות באשכוליות. ביום שני התחילו לאסוף את כל התאומים שהומלטו בצאן. עקב כך הונהגו שלוש משמרות בצאן ע"מ שבכל שעה תהיה נוכחת מיילדת במקום. וע"מ לדאוג לאסיפים נוספים - גמר ניל לנטוע 20 דונם אבוקדו נוספים ובזה מסתכמים השטחים של אבוקדו (בית ודרוז) במעל 600 דונם. גם חברת ילדים לא טמנה ידה בצלחת והתלבשה ביום ה' על שלושה עצי זיתים בצורה יסודית ביותר. היבול: מבטיחים לנו זיתים ירוקים ענקיים כבושים שיהיו מוכנים בבוא העת.

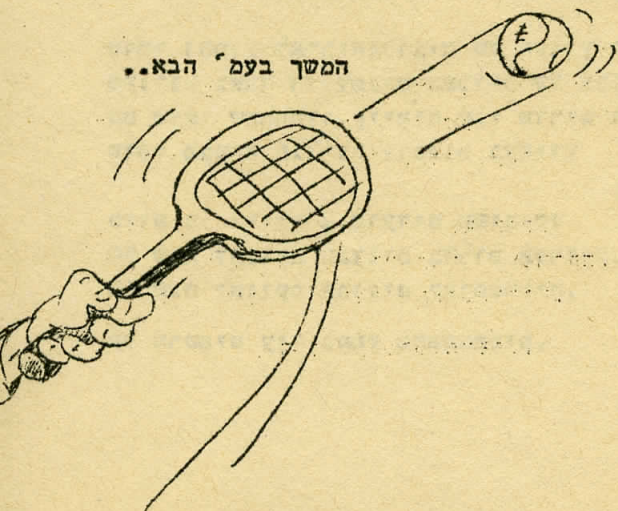
גם בריצי קבוצת ביריה אספו אצלנו המון סלים במשחק הכדורסל שנערך ביום א' בערב. אנו מקווים שקבוצת הכדורסל המקומית תקבל אתגר מהכשולן ועוד תוכיח כושר רב בעתיד.

גרשי א. אוסף כסף קטן בהנה"ח מהסוג הישן בסגנון הלירה. תמורת שקית ענקית של מטבעות ישנים מקבלים מביאי האוצרות חבילה קטנטונת של שקלים וחלקי השקל.

גל סינה הקטן נאסף ובא בבריתו של אברהם אבינו ביום א' במועדון. מזל טוב לאריאל ואדוה וכל משפחת סינה.

ועוד ביום א'. מדריכי גרעין עמיעד ב' לשעבר קצרו נחת רב בסקס עליה על הקרקע שנערך בישוב ששמו עדין לא נקבע סופית (קדרים או קידר או רותם). המקום מרשים בנופו וביופיו ורק חבל שהישוב יצטרך להעתיק את מקומו עקב מחצבה שתקום בקרבת מקום. 12 מחניכינו לשעבר הם ממקימי הישוב החדש אליהם הצטרפו גרעינים נוספים שכולם קבלו הכשרתם בקבוץ עמיעד.

המשך בעמ' הבא...

המשך - מה נשמע

ועוד מזל טובים.

לדינוד, סוזנה, וקרן בהולדת הבת האחות
כן ירבו!

ליפה ואמיר, למשפחת נמנוב - שרק וכל כחה
סנונית לרגל החתונה שתיערך מחרתיים.

לגב' יודיקין שהגיעה לגבורות.

ועדת החתונות מודיעה שנותרו 2 חורים - בחדשים
ינואר ופברואר. נא להזדרז.

וברוכים הבאים

ליעל והנרי שפרונג, לבלנש ודוד לוי, שחזרו
מחופשה בחו"ל.

והחלמה מהירה לדינוד סטיל ששבר באופן מאד רציני
את מרפקו.

חג הסוכות חלף במהירות רבה ובפעילויות חג.
נערכה מסיבה בערב סוכות בסוכה שמתחת לחדר האכל
באווירה מאד חגיגית. נערך טיול לענפים החקלאיים
והיתה מסיבת סיום קטיף התפוחים. הסוכה לא טחם
עומדת בשביל מסיבות אלא חברים רבים יורדים עם
מגשיהם כדי לשבת ולהנות מהצל, הרוח והמסורת.

סומי והחוג לארכיאולוגיה של הקבוץ גילו תגלית
מענינת באחד הדולמנים השכנים של אבן התותח.
הם מצאו שמתחתיו קיימים שני חדרים ולא אחד בלבד.
סומי מבטיח תגליות נוספות בעתיד.

ביום ב' ציינו 2 מועדים חשובים:
50 שנה לחנועת הבונים בדרום אפריקה.
40 שנה לחנועת הבונים באוסטרליה.

על הרשמים עוד נשמע מהמשחתפים.

ולסיום : בעקבות הופעתו של
עודד תאומי, הוא מטר שהחלהב
מאד מהקהל של כפר הנשיא. עקב
כך רוצה להריץ בפנינו תכנית
חדשה שלו מתישהו בחורף. אולי
בהזדמנות זו יעזור לנו למצוא
חפצים שאבדו ואולי גם את
האופנים של מש' מדר (ראה
כתבה בהמשך העלון).

זהו זה.

ח ג ש מ ח

צילה

א ז ה ר ה !

היום קטפתי בדשא הגדול פטריות-מהזן
"ירוקת הדפים" והשמדתי אותן, כי הן
רעליות. פטריות אלו הן קיציות, גדלות
בדשאים ודומות מאד מאד לפטריות
שאנו אוספים למאכל אחרי הגשם אלא
שכעבור זמן הדפים הופכים ירקרקים!

אנא אל תאכלו פטריות עד שבאו
באמת הגשמים.

אנט.

3.

#

סוכות - מה האסוציאציות? - המשך

חיה : מסוכה הראשונה שלנו בבית אחר מלחמת העולם השנייה. אבא שלי כל כך רצה סוכה וגרנו בעיר במקום שלא היה קל לקיים סוכה. אך חבר טוב שלו הביא הרבה קופסאות קטנות שמהן בנינו את הקירות, ואחר כך קישטנו.

(הכתב הנודד : היו חלוקי דעות בין החברים בקשר לקשטים של הסוכה. היו כאלה שאמרו שקשטו את הסוכה עם כל מיני דברים מנייר - כוכבים, שרשרות, וכו' - ואחרים שאמרו שרק דברים טבעיים היו נכונים כגון אצטרובלים, חרובים, פרי - אך הבנתי שהכל היה תלוי במקום הבית - אם בעיר או בכפר).

לוי : בטח היתה לנו סוכה. גרנו לא הרחק מיער גדול ולא היתה בעיה להביא סכך!

אריאלה : וכעבור חמש דקות, ציפורה :
כאשר אני חושבת על סוכות, אני זוכרת יותר את שמחת תורה! שמחה וגיל בבית הכנסת כאשר רקדנו עם דגל ומעליו תפוח. שעלינו נר דולק.

מינה : סוכות חג נחמד, אך גם אני זוכרת את שמחת תורה יותר. היינו מצחצחים את התפוחים עד שהבריקו.

כתב נודד : לי האסוציאציה היא הריח של סוכות. הריח של האקליפטוס והפרי שמתחיל להרקב כעבור כמה ימים. הרשרוש של העלים והשקט והצל והרגשת הבטחון כאשר יושבים בסוכה.

הקבוצה הצפתית שהיתה מחוזקת ע"י 5 שחקנים שחומי עור, ואשר סבלה מהמורליזציה מפרשת אבו-חצירה, הובילה רב שלבי המשחק כתוצאה מנסיון עדיף, אלא שמהלך סקסי מזהיר בהצגה בשלוב הוצאה מפעולה (נוסח רוגבי) בשלבי הסיום, הביאה למחפך מפתיע. היתרון הזעיר שהשגנו במעט נמחק כאשר אבוד כדור טפשי לקראת הסוף כמעט עלה לגור בשויון. התוצאה בסיום 43: 45 להפועל כפר הנשיא, כשהרבו לקלוע: אורן-14, בארי-8, רוגי וו-7

להתראות

שיחה עם יום הניצורים - תש"א

ליל יום הכיפורים - התאספו כ-40 חברים, בערך אותם החברים שבאופן קבוע מגיעים למפגש זה - לדון על "ערכים בקיבוץ".

יואב פתח את הרב-שיח בהשגותיו בעניני יחסים אישיים בין חברים. לדידו, היחס האישי הנכון, הפתיחות בין חברים, האפשרות לשפוך את הלב בפני החבר, אם ברצון לבטא משהו משמח או להיפך אם דברי שבת או להיפך, ערך חשוב בחיינו ולא רק אמצעי להשיג ערכים אחרים.

אריק הדגיש צד אחר של יחסים בין חברים כדי להשיג את הפתיחות הדרושה, יש להסתכל בניסיונות אישיים. פעמים רבות אולי הנסיון להיות גלוי לב לא יצליח ולהיפך במקום לקרב ללבבות ירחיקם. אך אין דרך אחרת לבנות את האמון ההדדי הדרוש בין חברים אשר בסופו של הדבר יאפשר להם כן להיות גלויים ופתוחים.

אריק נגע בצד אחר של השאלה, ציטט "לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול" ו"לא תעשה עוול במשפט, ולא תשאו פני דל ולא תהדר פני גדול, בצדק תשפוט עמיתך". ועוד "אל תפנו אל האלילים ואלוהי מסכה לא תעשו לכם". הסביר את עצמו בפרושים שנתן לפסוקים.

גם אם אנחנו משפילים מישהו לא בנוכחותו או בשפה שאיננו מבין אנו פוגעים וכאלו מקללים את החרש שירגיש את הקללה גם אם לא ישמע אותה.

הבעיה של חינוך - גם חינוך ילדים וגם חינוך עצמנו מבליטה יום יום את הסכנה של העמדת מכשול לפני עוור כי הרי העוור הוא זה שמתוך חוסר נסיון בגלל גיל והן בגלל חידוש נסיונו בדהכינו. והשאלה היא האם אנחנו מחנכים או מעמידים מכשולים?

לגבי עוול במשפט, האם אנו כתברה שופטים את חברינו בהרך לפי יחס אנטיקסיבי או האם מהדרים פני הגדול על ידי זה שאנו מוכנים לקבל בקלות את דיעותיו של חבר מכובד כשבאותו הזמן אין אנו מוכנים לשמוע לחבר "לא כל כך נחשב" גם כשהוא מדבר דברי טעם?

אנשי התנועה הקבוצית כולל אנתנו במשך השנים קיבלו גישות זרות במידה הולכת וגדלה, מסביבה הלא קבוצית בארץ, מהדמוקרטיות המערביות, במיוחד מארצות הברית.

מספר די רב של חברים השתתפו בדיון, אמנם הצעירים שבאו לשיחה, ברובם לא הביעו דעה וחזן משניים שלושה מהדור הצעיר, לא השתתפו באופן פעיל וחבל, הרי אנו מצפים לשמוע מהם קוי מחשבה וגישה לערכים הבסיסיים שלנו וגם לדרכים של דור שנולד בקיבוץ ורואה אותו בעינים טבעיות.

אין מקום לפרט את הדעות שהובעו משך הערב, דעות שנגעו לפעמים בחיינו היומיומיים לפעמים ביסודות אמונתנו הקיבוצית, השיחה היתה ערה ולקראת הסוף גם התחממה קצת. בכל אופן חברים שונים הרגישו שאין להשאיר את השאלה של ערכים והשינויים שחלו בהם משך השנים בחלל הריק של דיון כללי אחד, רצוי שיהיה המשכיות בדיונים אלה ושנסה להגיע לקונצנזוס כללי בשאלות יסודיות חיינו בארץ ובקיבוץ. לכן הציעו כמה חברים לארגן חוג חשיבה פתוח לכל חבר מעוניין, שיטפל בשאלות הערכיות האלו בניסיון לעודד חברים רבים להביע את דעותיהם ולהגיע למוסכמות בסיסיות. יבורכו חברים שיקחו על עצמם לארגן חוג כזה. מיכאל כ.

שם פרטי

ללקוח האלמוני היקר שלנו, (זה שלוקח אופנינו בקביעות), אנו רוצים להביע את צערנו על חסר הנוחות שנגרם לך.

אלפי סליחות, לקוח יקר, על שאופנינו לא עמדו לרשותך מחקנות ובמקומן מתחח לחדר האכל בערב ראש השנה, אולם לא נוכל לתקן את האופניים אם תשאיר אותן במקומות שונים ומשונים בקבוץ, לאחר השימוש.

נודה לך מאד באם תקל עלינו וגם עליך ותחזיר את האופניים למקומן לאחר כל שמוש. בתקווה לשחוף פעולה מצדך, ואנו מצדנו נעשה הכל להקל עליך את החיים.

בחודה מראש

גילה מ.

ספר חסידים

בזמן האחרון ישנם מספר חסידים ערובים וקבועים מאד וכל אחד ואחד מהסרטים שמגיעים אלינו ותאורם יובא כדלקמן.

א. זהו הסרט הפשוט ביותר והוא שהסרט אינו מגיע כלל. אין הסברים ואין כלום. יש פתק שאומר "הסרט לא הגיע".

ב. הסרט כן מגיע אבל זהו סרט שהוצג אצלנו בערך לפני ששה שבועות או משהו כזה.

ג. הסרט מגיע וזהו סרט חדש אולם הגלגל האחרון קופץ בראש והנצלם הגדול הוא מה קורה כאן?

ד. הכל בסדר ופכל דופק, כלומר הכל חוץ מן הסרט שהוא ברמה מעוררת רחמים, כמובן שאין לדעת שום דבר מלכתחילה (ראה "בעל החלומות").

ה. במקרה וכל זה מסתדר איכשהו, בכל זאת נפגמת ההנאה עקב כך שהמכונה דפוקה, הרמקול מרעיש או לחליפין – לא עובד כלל. הדשא אינו דשא והמסך מלוכלך ומלא כתמים בעלי אסוציאציות ארוטיות.

ו. הסרט טוב. המקום נוח. המקרנה יוצאת מהכלל והכל טוב. כל זה כאשר נוסעים לאילת השחר

ועכשיו לעיקר. עלמנת להפסיק את החובבנות והזלזול בנושא שלדעתי חשוב לרובנו הרי שתי הצעות.

א. להעביר את מקום הסרט בקיץ לאמפיאטרון.

ב. לשים את ועדת התרבות כאחראית באופן כולל על כל נושא הסרטים, ציוד ההסרטה והזמנת הסרטים, ולהתחיל להפיק קצת רוח חיים בנושא זה שכרגע הוא לצארי עלוב למדי.

אילן המאירי.

השנה

ראש השנה וסוכות מסמלים את בוא הסתיו, נראים עננים ונעשה יותר קריר - בכל זאת יש לעמוד על המשמר ולהמשיך בסדרי ההשקיה. בגינות פרחי הקיץ העונתיים חלה קמילה איטית וזה הזמן לעקום (הכונה לציניות, גטס, פורטולקה, וכו') ולהכשירה את הקרקע לשחילה פרחי חורף עונתיים.

הכשרת השטח לשחילה נעשית ע"י עיבוד ראשון של הפיכת האדמה ע"י קלשון ופזור זבל קוב. (בשעור של 1 דלי ל-3 מ"ר). עיבוד שני של הצנעת הזבל באדמה וישור השטח. לאחר מכן יש להשקות פעמיים לפני ההשחלה בכדי להנביט עשבי בר ולעקום. כל זה יש לעשות עוד עכשיו אם מתכוונים להתחיל בזריעה, או לאלה שמסתמכים על המשתלה של משק הילדים.

בעונה

זהו הזמן הטוב ביותר לזריעת פרחים עונתיים - לעונה זו. יש לזכור את רשימת הפרחים הבאים: טופח ריחני, (אפונה ריחנית), עדעד, צפורני חתול, כובע הנזיר, שולציה, (פרג קליפורני) - כל אלה יש לזרוע ישר בשטח הרצוי.

טוב לתת לגינה לעמוד ריקה לתקופה קצרה אחרי שעיבדו אותה כמו שצריך. בצורה זו אנן בוחנים לאדמה הזדמנות להתאורר מעט מהקייץ.

למי שתכנן לשחול עכשיו שיחי נוי הייתי מיעץ, לחכות מספר שבועות, כשמזג האויר קריר יותר ואולי אפילו יהיה גשום. זה נותן לצמח סכוי גדול יותר להקלט.

להתראות במנבטת משק הילדים.

יניב בן יהודה.

היציג לבין עצמו

חשתי תשמ"א

לפני זמן מה, באחת מהתקפות "סדר-ונקיון" שמדברנות אותי לזרוק מכתבים של עניתי עליהם, לפתח חוזרים מחודש פברואר - "החטיבון יגיע בתאריך..." טוב שלא פתחתי כי בלאו הכי לא בא ובינתיים התחלפו החטיבונים ובודאי החדש לא יבוא - מצאתי תחילה כתבה לעלון זה שמשום מה לא השלמתי.

היתה זו רשימה של כל המאורעות והאסונות שפקדו את העולם באותו השבוע. שחור בעיניים! בכל חלקי תבל רצח, שרפה, מגיפה וכל שאר החטאים שנצטוו בני המין האנושי להתרחק מהם.

וכאן בישראל, במה שמכנים מומחים רבים "חבית אבק השרפה של העולם כולו" אנחנו יושבים בשלווה ושקט ואוכלים את עצמנו מפני שיש לנו ממשלה שמתנהגת כנבחרת של טפשים; מפני שיש אנפליציה שכמעט משיגה את המקום הראשון בעולם ומפני שעל אף הסכסוך השלום עם מצרים לא אוהבים אותנו - לא הערבים ולא העולם.

מי שהסתובב בתוך הארץ בימי האחרון, לא ראה הפגנות של המונים הרעבים ללחם, אדרבא הגבר הישראלי הממוצע הולך בעקבות שר החקלאות השמן אריק שרון שמנענע את כרסו מצד לצד בסגנון המאפיין את הקשוח מן המערב הפרוע או אשה בהריון.

מי שהסתובב בפרק הירקון כמוני, לא ראה את עם ישראל לבוש בלואים ויחד עם אשתו וילדיו פושט את ידו אל ההולכים ושבים. בהפוך הוא, כל פושטי היד המקצועיים של תל אביב רבתי באו לפרק הירקון בקדילאק, הלבוש היה לעילא ולעילא, והטלאים היחידים היו בג'ינס של בני התשחורת ששלמו ביוקר עבור אותו סגנון מרושל.

מזג האויר היה נהדר החודש והצום היה קל ביותר. צריכים לדעת לברך על הברכות הקטנות כמו שעשה אביו של המשורר האמריקאי - יהודי אלן גינזבורג כשבנו הביא הביתה חברה לא יהודיה ושאלו אותו ידידים האם לא חורה לו שלבנו יש נערה לא-יהודיה. ענה האב: "בימים אלה חייב אדם לשמח שבנו לפחות שוכב עם נערות...."

שיח חברים שלא קלע למטרה

כמי שכבר שנים מארגן את אותן השיחות הנערכות בליל יום הכפורים ולפעמים בליל חג השבועות רשאי אני למתח בקורת על שיח החברים שנערך בליל יום הכפורים השנה. שנינו את המקום ובאו מעל חמישים חברים והנושא "הקבוץ חברה של ערכים?!" - היה מן החשובים לנו אבל משום מה הוכוח היה עקר למדי ולא נדלק.

רק בדקות האחרונות בשעה אחת עשרה ארע עמות שהיה יכול להיהפך לחשוב ואז יושב הראש סגר את השיחה. העמות, וכדאי שנזכר אותו ונתיחס שוב בהעמקה בהזדמנות אחרת היה בין מי שטוען שאמנם השתנו הדגשים בערכים שהם היו נר לרגלינו בבואנו ליסד קבוץ אבל עדיין קיימים ערכים אלה וזה שבא להצטרף לקבוץ צריך להזדהות ולקבלם במידה זו או אחרת, וכנגד מי שטוען שכל מי שמצטרף לקבוץ מביא איתו את ערכיו הוא, ושאינן לראות באותם עקרונות ישנים-נושנים מעשה "ראה וקדש".

מאלף היה לשמע בת משק שתהתה על זה שמטילים ספק באותם ערכים שהם מעין עשר דברות של הקבוץ ואז שואלת באותה נשימה "מהם עשר הדברות של הקבוץ בעצם? לא דברו עליהם לא בבית ולא בחברת הילדים, ובבית הספר המשותף מלמדים את תורת הקבוץ כעוד מקצוע".

בשנה זו שבה מלאו 70 שנה ליסוד דגניה מרבים לדבר על הקבוץ, מעשיו, אורח חייו ואיליו, אולי מה שמבדיל בינו לבין החברה האחרת.

מוטב לנו גם לדבר כדי שלא נידמה יותר ויותר לאותה חברה אחרת.

הספורט מעגשג

לפעם הראשונה באלפיים שנה לכפר הנשיא יש קבוצת כדורסל. את העונה הפתחה ברגל ימין בנצחון חוץ על אליצור צפת בשעור 45 - 43. כששורות אלו יופיעו כבר נדע איך הלך לחבריה במשחק הביתי הראשון. מה שבטוח הוא שהמאמן דוד דבולט משעבד את חניכיו בתרגילים מפרכים והם נראים כנהנים מזה.

גם במגרש הראגבי מתרוצצים ומזיעים גם קבוצת הבוגרים וגם קבוצת הנער. בעוד שלשה שבועות תיפתח העונה לשני הגילאים. נקווה שהעונה תעיר פנים בנצחונות רבים, משחק הוגן ובלי פציעות רציניות.

הטניסאים יצאו מן הבית להשתתף באליפות הגליל העליון. ברוב המקרים לא האירה פנים ההצלחה לשחקנינו. אין דבר, בעוד שנה בודאי נצליח יותר ובינתיים ממשיכים להכות בכדור הקטן בעזרת מחבט.

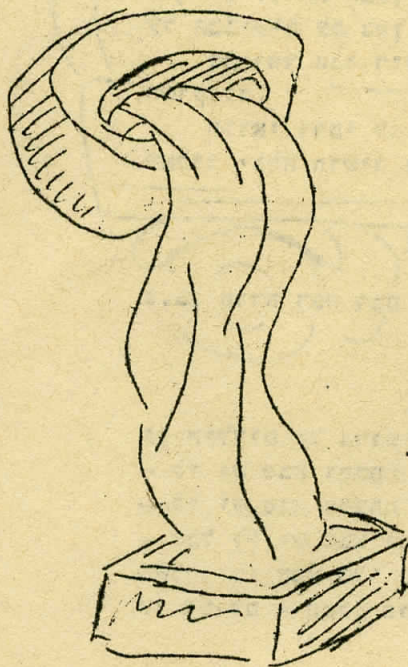
רק חסרים מגרשים לקרוקט ולכדורת.

ואם בעניני ספורט אנו עוסקים כדאי להרהר: ישראלי טוב ושמר אבי כהן יצא לשחק כדורגל מקצועי באנגליה ושחק ביום הכפורים. בארץ אף ספורטאי ממשוגע ביותר אינו עוסק בספורט באותו יום. הלכה! ישראלי המגיע לחו"ל הופך ליהודי גלותי ושכדי להצליח חיי לפי תכתיבי הגויים... ולא יאהבו אותו יותר.

אריק.

מחשבים של מפעלים

הבעיה פשוטה. בלב המפעל, תנור ליציקת נירוסטה.
כתוצאה מהיציקה הזאת, נגיע ליצוא של \$ 2,800,000.
ולמחזור מכירות ברזים של \$ 100,000,000 ל"י בערך.
לב המפעל - הינו התנור ליציקת נירוסטה.

אין ספק שבמקום כל כך חשוב ישנו הכרח להכניס צוות
של חברים - אבל לאחר שתימקה חלה, ודודן יצא
ללמודים - לא נשאר שם אבר - אלא צוות קטן של
שכירים ומועמד אחד. מצב כזה מסכן את המפעל כולו
- ולא נוכל לשמור על רמת התפוקה אשר היתה השנה - וזה
בהחלט מונע מאתנו לקבל הזמנות נוספות.

דרושים שני חברים צעירים אשר מוכנים להענות בחיוב לאתגר
זה - ולהפעיל את התנור לתקופה של ששה חדשים - עדיף שנה.

בגלל חשיבות הנושא - ועדת כח אדם התחייבה מראש לעשות כל
מאמץ לשחרר מהענף שלו - כל אחד אשר מוכן לעבוד על יד התנור -
כולל החברים אשר כבר עובדים במפעל.

ולמה פניה כך - דרך דברי הכפר? מכיון שבשנה האחרונה "שכנענו
בכח" שלושה מועמדים - חברים לעבוד שם - וכולם כאחד לא הצליחו
להתמיד לתקופה של ששה חדשים. בכח - שה לא ילך.

אלא דרושים שני חברים אשר בגלל חשיבות הענין - מוכנים להכנס
לתקופה מינימלית של 6 חדשים. לכל אחד אשר זה "נראה לו" -
נא לפנות אלי או לג'סון מיד.

קולין

(מסעם ועדת כח אדם
והנהלת המפעל.)

תוצות

לאמא של רפי שלום!

אנחנו לא יודעים איך לפתוח, אבל דבר אחד בטוח שהפה שלנו סגור. העוגות שלך הצילו את הבטן הרגישה שלנו ואנחנו יכולים להמשיך להדהיר את המשאיות על הכבישים עם בטן מלאה.

במיוחד אנו רוצים להודות לך על העוגה האחרונה שעשית לנו, עם פתיחי השוקולד.

הלוואי ורפי לא היה הולך לנבחרת, כי אנחנו נרגיש קצת רעבים ורק נקוה שאלדד יגלה תושיה בנושא.

תודה, מסגל הפלוגה של בסיס ההובלה

ד.צ. 2842

סגל המחלקות - ג'אני וטוויסה.

נ.ב. תודה רבה על העוגה, ממני - החייל השחור - (יגאל).

16.9.80

גן הילדים של גרופיח

- לי יש סבא וסבתא בחולון והם מביאים לי ממתקים.

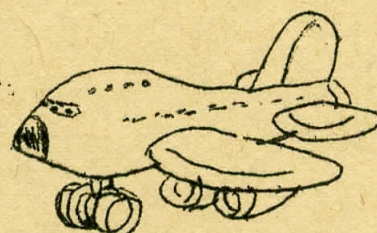
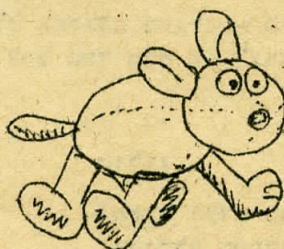
- לי יש סבא וסבתא בתל-אביב ואני אסע לבקר אותם.

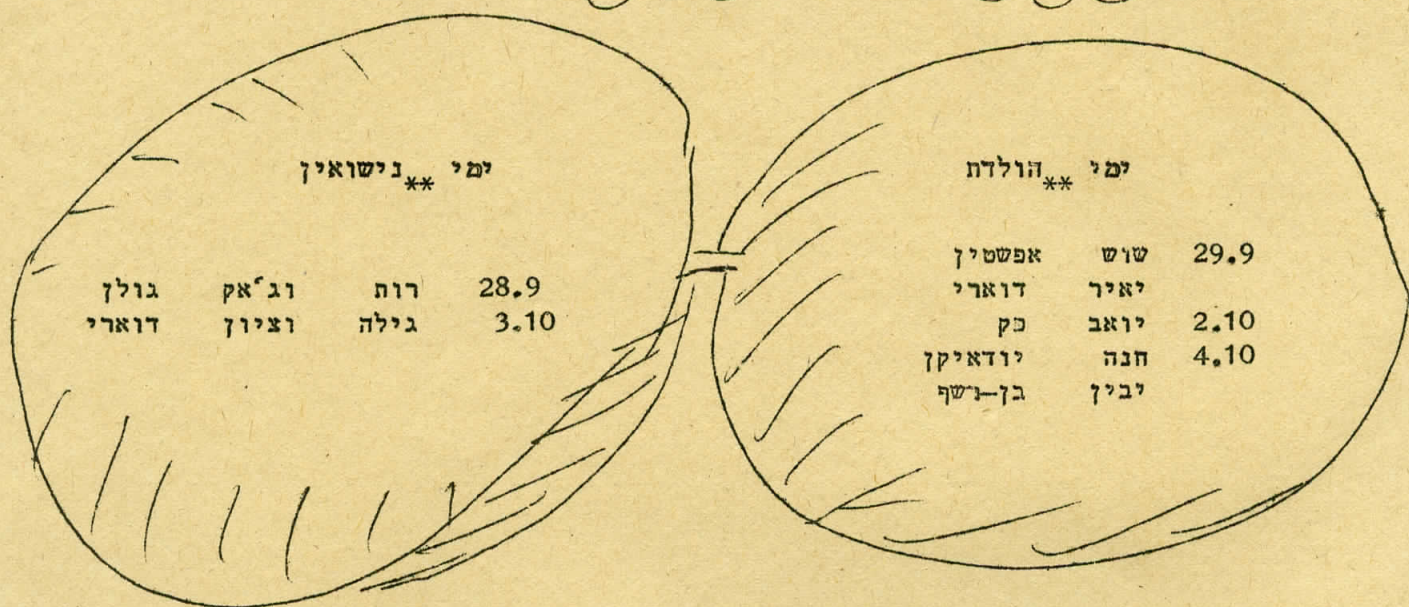
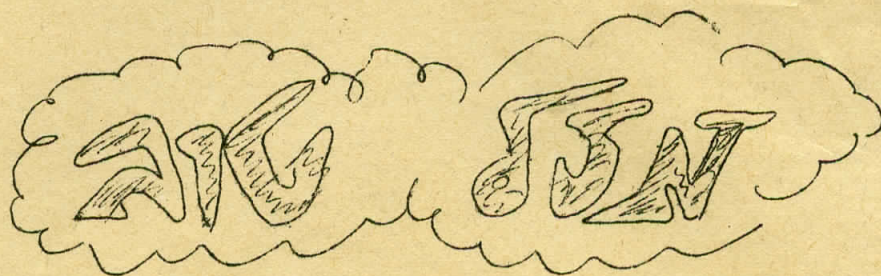
- אבל לי יש סבא וסבתא בכפר-הנשיא, ו כפר-הנשיא שלה לי מתנה לראש-

השנה, כי אמא שלי נולדה שם, ואתם יכולים לבוא לשחק איתי.

אז לכולם - המון תודה על המחנות הנהדרות שמגיעות כל שנה!

מגל ולירון גינת - גרופיח.

ג י ס ר ו ח

מספר ילדי בית הספר מתחילים השנה בלימוד נגינה בגיטרה, אך לא לכולם יש כלי לנגן עליו.

למי שיש ברשותו גיטרה (לא בשמוש) השייכת לקבוצה, מתבקש להביאה לשרה דבולט.

חודה רבה !

ק ו ס מ ט י ק ה

כל עניני הדפילציה עוברים מדיאן לרותי מ. חברות המעונינות בדפילציה יכולות לפנות לרותי.

והטיפו, והטיפו ההרים עסיס,
וכל הגבעות תתמוגגנה.

מלאו אסמנו בר ויקבנו יין,
בתינו הומיס מתינוקות,
ובהמתנו פורה,
הי!
מה עוד תבקשי מאתנו, מכורה,
ראין עדיין?

ארץ זבת חלב ודבש!

יעלה נא רנוכנו,
תעלה תפלת רצון,
כי ישובו מכנף ארץ
כל אחינו בהמון.

שוב ירדנו אל העין
לשאב מים בששון,
כי חניבו שדותינו
וברכו עשירות הצאן.

שירו, שירו שיר תודה
לברכת האדמה,
שירו, שירו על העין
שיר חדוה וחדותים.

ושמחת בחגך
והיית אך שמח.

עץ ימחא כפיס,
שיח במצלתיס,
וכלנו פה נרץ:
גשם, גשם בששון.
ה י ר ר ה !

היורה, שמע נא !
רד מהר הגנה.
קום וקפץ מעל ענן
ותרקד עמנו כאן.
ה י ר ר ה !

ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה.

